PALABRA

18. vydanie

Bilingválne slovensko-španielske gymnázium Nové Mesto nad Váhom, 2017

Obsah:

Úvodné slovo	**2**
Naše divadlo v Trstenej	**3**
Mi Último Festival de Teatro	**4**
Rozhovor s profesorom Tomášom Malekom	**6**
Marec Mesiac knihy	**8**
Marzo - Mes del Libro	**9**
Posedenie so spisovateľkou	**10**
Marzo- Mes del libro: recomendaciones de lectura	**11**
Florbal	**12**
Futsal	**12**
Lyžiarsky kurz	**13**
Intercambio: Diario de a bordo	**14**
Valentínsky ples	**16**
Recyklácia i na našej škole	**16**
Stredoškolská odborná činnosť	**17**
Maturita zo slovenského jazyka	**17**
Recyklácia odpadu	**18**
Mis primeras experiencias en España	**20**
Predsedníctvo Slovenskej republiky v Európskej únii	**22**
Nuestra maturita	**25**
Všetko je len v našich rukách	**26**
Človek, od ktorého sa máme stále čo učiť	**27**

Úvodné slovo

Milí čitatelia,

posledné týždne boli poznamenané chvíľami súženia i následných úspechov – maturanti sa hrdinsky podrobili skúške dospelosti, náš dvorný herecký ,,ansámbl" nás reprezentoval na divadelnom festivale a prvácka ,,garnitúra" sa z lyžiarskeho výcviku vrátila kompletná a duševne povznesená. Preto nás teší, že Vám v novom čísle časopisu Palabra môžeme predostrieť ich dojmy.

Petra Kováčiková, III.

Redakčná rada

Samuel Gavač, Jarmila Oklepková, Natália Helíková, Natália Hložková, Katarína Kucharovicová, Gabriela Zimová, Arielle Fábianová, Radoslava Oklepková, Beáta Plaskurová

Spolupracovali

Martina Hagarová, Beáta Loffayová, Eliška Trpíšková, Blanka Kucharovicová, Petra Kováčiková, Vanda Mižigárová, Kristína Čechvalová, Michaela Šimorová

Koordinátori

Mgr. Andrea Mandelíková, Mgr. José Antonio Cases

Grafická úprava

Radoslava Oklepková, Natália Hložková, Mário Malovec

Naše divadlo v Trstenej

Ni rico ni pobre sino todo lo contrario....tento názov niesla naša tohtoročná ,,vydretá" práca – naše divadlo, na ktoré sme doteraz hrdí.

V dňoch 1.- 2. februára sme sa už ako každoročne zúčastnili na divadelnom festivale bilingválnych sekcií v Trstenej a naše výlety sa stali rutinou. Mesiace nacvičovania sa zmenili na skutočnosť a my sme s veľkým očakávaním a radosťou vyrazili v stredu ráno na zasnežené cesty. Deň predtým sme si našou „generálkou" v kultúrnom dome v Novom Meste nad Váhom otestovali naše schopnosti, ktoré mali možnosť vidieť aj študenti našej školy. Veľmi nám to vystúpenie pomohlo a my sme boli ešte omnoho viac motivovaní a odhodlaní. V stredu doobeda sme dorazili do Trstenej, spolu sme sa naobedovali a vyrazili sme do divadla, kde sme už čakali na svoje vystúpenie, ktoré malo byť v stredu ako posledné. Netrpezlivo sme si precvičovali poslednýkrát texty, dali sme si parochne, namaľovali fúzy a zrazu sme stáli na pódiu. Pani profesorka Mgr. Susana Carrón Valle mala na starosti naše osvetlenie a Mgr. Nuria del Real Lopez zasa kontrolu textov a kostýmov v zákulisí. Verte či nie, dopadlo nám to oveľa lepšie, ako sme čakali a ten pocit dobre odvedenej práce bol naozaj na nezaplatenie. Po skončení sme počuli chválu od mnohých študentov a profesorov, a preto sme verili v to najlepšie umiestnenie. V piatok sa teda predstavila Trstená, Banská Bystrica a trojicu zakončilo naše divadlo. Po celkovom skončení sme sa všetci presunuli do ubytovne, kde sme sa navečerali a spoločne oslávili dobrý pocit z predstavenia. V piatok ráno sme sa znova všetci stretli v divadle a nedočkavo sme sledovali vystúpenia ostatných škôl. Myslím, že tento rok bola konkurencia naozaj silná a všetky vystúpenia boli na veľmi dobrej úrovni. Prvá sa predstavila Žilina, potom Nitra, Košice a celý festival zakončila Bratislava so svojou tragédiou Bodas de Sangre od Federica García Lorcu. Potom nasledovala už len jediná vec, tá najviac stresujúca a najočakávanejšia, vyhodnotenie. Spolu s pani profesorkami sme hlasovali za najlepšie divadlo a tiež aj za ostatné kategórie, ako napríklad najlepšie kostýmy. My sme už len nedočkavo čakali a sledovali situáciu. Môžem povedať, že divadlo sme mali naozaj prepracované a určite malo na to, aby si odnieslo aspoň jednu cenu. Boli sme prekvapení výsledkami, ale nemohli sme nič robiť. Postup na medzinárodne kolo si nakoniec vybojovali Košice a Žilina. Za tých päť rokov, ktoré som prežila v divadle, môžem povedať, že naša ,,obra" bola naozaj jedna z najlepších a mala šancu, ale ako všade, ľudia si vždy všímajú len ,,povrch" a nie ostatné veci, ktoré boli prepracované aj naokolo.

Naša komédia bola pre nás top a hlavné je, že sme dokázali prevtelenými postavami rozosmiať ľudí. My sme si to však užili naplno a odchádzali sme s dobrým pocitom, veď predsa to je to najdôležitejšie. Veľká vďaka patrí pani profesorkám, ktoré s nami vydržali do konca, aj keď sme mali ,,nervy" z výsledkov - haha. Naše divadlo bolo pre nás jednoznačne to najlepšie, kuku!

Eliška Trpíšková, V.

Mi último Festival de Teatro

Ocho personas llenas de emociones y apasionadas por la profesión de actriz o actor tuvieron la oportunidad de pasar dos días en el VIII Festival de Teatro en español de las secciones bilingües, de disfrutar haciendo disfrutar de la gente y de tener después de meses llenos de ensayos la mayor recompensa que para nosotros fue el aplauso del público. El festival tuvo lugar el 1 y el 2 de Febrero de 2017 en la Sala de cultura en Trstená. Yo (una de las actrices de la obra) tenía muchas ganas de que llegaran estos días, ya que este año es mi último y los cuatro años anteriores que actué en el grupo de teatro marcaron mi vida fuertemente porque enriquecieron mi vocabulario, desarollaron mi memoria, me proporcionaron nuevos amigos de otras secciones bilingües de Košice, Banská Bystrica..., pero sobre todo me llenaron de experiencias que jamás olvidaré.

Después de cuatro horas viajando, por fin estuvimos en Trstená, donde por una parte ya estábamos "muertos" y cansados del viaje, pero por otra teníamos ganas de la actuación que nos esperaba a las cinco de la tarde. El festival empezó con unos discursos de bienvenida y luego ya empezaron las obras. La primera fue la obra de Trstená "El señor de Pigmalión", después de Žilina "Los dientes del diablo" , la tercera fue " Al final ha dicho que sí " de Banská Bystrica y después la más importante que cerró el primer día fue la nuestra "Ni rico ni pobre sino, todo lo contrario". Creo que nuestra interpretación de esta obra de Miguel de Mihura fue excelente, el público se estuvo riendo todo el tiempo y yo (el personaje de Margarita, tan loca y pasional) rompí un ramo de flores por todo el escenario de tanto disfrutar de la obra, que salió genial. El día siguiente continuó con obras de Nitra " Miau", después la obra "Goool" de Košice y la última fue una tragedia de Lorca " Bodas de sangre" de Bratislava.

Llenos de nervios y ganas estuvimos esperando los resultados de quién había sido el grupo ganador. En mi opinión los resultados no fueron justos y nosotros teníamos que haber recibido alguno de los premios. Los que celebraron la victoria fueron los grupos de Košice y Nitra. No obstante, este festival y no solo él, sino todos nuestros ensayos en el instituto nos dieron más de lo que esperábamos: miles de risas, momentos inolvidables, fuertes amistades, grandes experiencias; pero sobre todo dejaron una huella inolvidable en nuestras vidas.

También quiero destacar a dos personas importantes de "nuestro grupo teatral" – Susana Valle Carrón y Nuria del Real López, nuestras tutoras, directoras de teatro, pero sobre todo personas sin las cuales esta obra no hubiese sido

posible, ya que dejaron gran parte de su energía y trabajo dentro de la interpretación y por eso les quiero decir de esta manera muchísimas gracias (CUCUCUCUCU jajajajaja – ya sabéis qué quería decir con esto). Por otra parte no puedo olvidar también mencionar a mis amigas y amigo (actrices y actor), gracias a los cuales pude pasar estos días de una manera maravillosa (Eliška, Katka, Radka, Arielle, Simon, Lucka y Peťa). No fuimos solo siete actrices y un actor, sino que fuimos un grupo, cuyos miembros se estuvieron apoyando los unos a los otros todo el tiempo.

Me gustaría concluir este artículo con una frase de Federico García Lorca: "El teatro es la poesía que se levanta del libro y se hace humana. Y al hacerse humana, habla y grita, llora y se desespera". ¿Qué quería decir con esto? Creo que cada uno de nosotros (de los actores) demostró ser un profesional metido en su personaje, pero sobre todo disfrutó al actuar y eso era la idea principal de este festival. No tengáis miedo de probarlo, de ser parte de este grupo. Mi mejor amiga y yo hemos actuado cinco aňos, desde el primer aňo hasta el último y esto se convirtió en una de las razones por las que nuestro instituto nos ha dejado los mejores recuerdos.

Blanka Kucharovicová, V.

Rozhovor s pánom profesorom Tomášom Malekom

1) Čo vás viedlo k učeniu na tejto škole?

V škole učím od roku 2004, patrím medzi služobne a vlastne aj vekovo najstarších pedagógov našej školy :) 12 rokov som bol zamestnaný na čiastočný úväzok a od školského roku 2016/2017 som na plný plyn :) Dostal som ponuku od pani riaditeľky Janky Habovej a taká ponuka sa neodmieta :)

2) Čo si myslíte o Vašej triede?

Ste moja piata stredoškolská trieda, ale na bilingválnom gymnáziu vlastne prvá :) Poznáme sa už druhý rok a myslím si, že si dobre vychádzame a máme navzájom pekný vzťah. Čakajú nás ešte viac ako tri roky spoločnej cesty študentským životom, a tak pevne verím, že zažijeme spolu ešte veľa zábavy popri študentských povinnostiach a starostiach. Veľmi ma teší, že už máme takú peknú tradíciu, ktorá dúfam dlho vydrží: raz za týždeň si spoločne osladíme deň naším cukrárskym umením, čo je veľmi milé.

3) Prečo ste sa rozhodli učiť matematiku?

To je jednoduché, mal som výborných učiteľov matematiky na základnej aj strednej škole. Vďaka nim som si matematiku obľúbil, a preto som ju išiel aj študovať. Boli to pán učiteľ Šidla a pán profesor Steckbauer.

4) Okrem učenia na strednej škole, sa venujete aj športu, čo Vás k tomu viedlo?

Otec aj mama sú bývalí športovci, hrávali závodne basketbal. Dostal som do vienka troška talentu a snažil som sa ho aj využiť :) Vystriedal som viacero športov, a aj vďaka týmto skúsenostiam, som učiteľom telesnej výchovy.

5) Aký je váš obľúbený šport ?

Od 8 rokov som hrával stolný tenis, neskôr volejbal, basketbal a dnes je mojím športom číslo 1 tenis. Takže obľúbenosť športov sa mení troška aj vekom, tenis ma najmenej bolí :)

6) Máte svoje šťastné číslo? (Ak áno, aké + prečo)

9 - poradie v abecede na základnej škole, číslo dresu. A keď si prečítate charakteristiku čísla 9, tak som sa tam celkom našiel. Mojimi dôležitými životnými hodnotami sú rodina, láska, priateľstvo a pravda.

7) Akú hudbu počúvate, akých máte obľúbených interpretov/kapely?

Začnem kapelou: jednoznačne U2, zo slovenských si rád vypočujem Elán, IMT Smile, Desmod. Zo spevákov je to určite Richard Muller a zo speváčok Adele a Madonna.

8) Učili ste aj niekde inde ako na našom gymnáziu?

Začínal som na ZŠ Odborárskej v Novom Meste nad Váhom, kde som učil 1,5 roka. Od roku 2002 až do roku 2016 som učil na GMRŠ.

9) Venujete sa štúdiu aj teraz? Napríklad nový jazyk alebo iné odvetvie, ktoré Vás dlhšie zaujíma?

Už dávnejšie som si povedal, že by bolo fajn, naučiť sa po španielsky. Už som pokročil a kúpil som si učebnicu španielčiny pre samoukov. Horšie je, že som na prvej lekcii už veľmi dlho. Dávam si verejný záväzok, že na stužkovej mojej triedy, budem mať príhovor aj v španielčine (plynulej) :) Ale nedávno som dokončil trénersky kurz tenisu, takže musel som troška študovať :)

10) Ako by ste zhodnotili lyžiarsky kurz?

Ako správny učiteľ, ohodnotím ho známkou 2. Prvé dva dni nám neprialo počasie, ale potom sme si tri dni dobre zalyžovali. 3. družstvo úplných začiatočníkov sa naučili slušne lyžovať, ostatní sa troška zdokonalili v lyžiarskej technike. S ubytovaním aj so svahom sme boli spokojní, menej už so stravou a personálom penziónu. Ale čo je najdôležitejšie, študenti boli celkovo spokojní, nikomu sa nič vážneho nestalo a niektorým sa nechcelo ani odísť, aj napriek tomu, že nás čakali jarné prázdniny.

11) V našej škole sa rozbehol projekt recyklovania, recyklujete doma?

Určite áno, odkedy máme na sídlisku viacero typov smetných košov, tak sa snažíme recyklovať.

12) Máte súrodencov?

Áno, mám o 2 roky staršieho brata a o 8 rokov mladšiu sestru.

13) Aké je Vaše najobľúbenejšie jedlo?

Jednoznačne segedínsky guláš, druhá je sviečková a na treťom mieste je všetko ostatné :) Som dobrý "jedák".

14) Ako reagujete na to, že Vás Vaši žiaci volajú "pán dobrý učiteľ Malek"?

Je to milé :) že Kajka :)

15) Kedy ste sa narodili?

V ten deň začína znamenie Vodnára, meniny má Vinco a v roku môjho narodenia sa stalo Československo majstrom Európy vo futbale :)

16) Máte nejaké domáce zvieratko?

Mali sme morča, keď bola dcéra menšia. Ale máme veľa plyšových :)

Ďakujem za rozhovor

Vanda Mižigárová, II.

Marec - mesiac knihy

„Dobré knihy, ak sú skutočne dobre a múdro napísané, sú cibrením ducha, pilníkom súdnosti, masťou na oči, lievikom múdrosti, zrkadlom cudzích myšlienok, našich vlastných potom vodidlom."

V mene blahodarnosti umenia literárneho, zhmotnenej v citáte „učiteľa národov", sme sa v pondelok 20. marca, zúčastnili literárnej besedy. Akcia sa uskutočnila na podnet pani profesorky Mandelíkovej, ktorej by sme týmto v mene všetkých chceli poďakovať za mimoriadnu snahu pricukriť nám život študentský. Marec, mesiac kníh, nám poskytol priestor pre „propagandu" našich literárnych chúťok. Dokonca trojjazyčnú. Študenti druhého a tretieho ročníka mali možnosť pripraviť si voľnú prezentáciu kníh, ktoré ich zaujali a podeliť sa so svojimi tipmi na sladké prevegetovanie upršaných aprílových večerov. Študenti prezentovali knihy aj v španielskom a anglickom jazyku.

Prečo spájame marec s pojmom knihy ?

Počiatky tradície siahajú do roku 1955. V snahe o podporu knižnej kultúry, hoci to vzhľadom na historické okolnosti môže vyznieť paradoxne, a v snahe zvýšiť počet čitateľov, keďže nie nadarmo sa hovorí, že kniha je nemým učiteľom ducha, dostal marec svoj prívlastok. Stalo sa tak na počesť významného slovenského buditeľa Mateja Hrebendu. Matej Hrebenda, ktorý sa narodil a zomrel práve v marci, bol legendárny šíriteľ slovenskej a českej literatúry počas rozvíreného obdobia slovenského národného obrodenia. Žobrák, slepec, ktorý knihy miloval a ktoré sa mu stali osudom. Celý život strávil putovaním po Slovensku, zbierajúc staré knihy, tlače, piesne, rozprávky, rukopisy, ktoré zachraňoval pred skazou, zasielal do škôl a spolkových inštitúcií, alebo ich donášal popredným vzdelancom.

Dnes už je jeho poslanie v rukách knižníc, no súčasťou Hrebendovho odkazu sme sa tento mesiac stali aj my.

Petra Kováčiková, III.

Marzo - Mes del Libro

Aunque el Día Internacional de la Lectura se celebra el 23 de abril en Eslovaquia, conocemos también la noción de Mes del Libro. Marzo es el Mes del Libro desde el año 1955 cuando así lo estableció el Ministerio de Cultura, que quiso aumentar el número de lectores. A nosotros, los ratones de biblioteca, nos gusta mucho tener todo un mes dedicado a los libros. Aunque no necesitamos que sea marzo para leer.

Los libros son amigos que siempre están disponibles. Si queremos escapar de la realidad están allí, esperando en la estantería, solo basta estirar la mano. Dentro de sus páginas están escondidos nuevas aventuras, historias y mundos. Podemos conocer nueva gente, hacer amigos o tener amores platónicos. Sufrimos, tenemos miedo o nos alegramos con los personajes principales. E incluso podemos viajar por el mundo desde nuestra habitación. Se dice que para viajar lejos, no hay mejor nave que un libro.

¿ Y tú? ¿ Eres un ratón de biblioteca? Si es así, seguro que te encontrarás en esta descripción:

1. Lees siempre y en cualquier lugar.
2. Siempre llevas contigo un libro. Quien sabe si tal vez tendrás que esperar en algún lugar cinco minutos.
3. Nunca es tarde para empezar un nuevo capítulo.
4. Si te levantas pronto, estás alegre porque puedes leer.
5. Te gusta viajar en el transporte público porque tienes tiempo para leer. Cuanto más largo es el viaje, mejor.
6. Si eres chica, tu bolso es bastante grande para un libro. O dos.
7. Los marcadores. Tienes una colección de marcadores. Cada género literario tiene sus propios marcadores.
8. Cuando te vas de vacaciones siempre tienes dudas sobre cuántos libros vas a necesitar.
9. No hay peor cosa que no tener un libro para leer.
10. Si no lees, casi sufres síntoma de abstinencia.
11. A veces te olvidas de comer.
12. Uno de los mayores sufrimientos es cuando se muere el protagonista o tu personaje favorito.
13. Mantienes tu biblioteca organizada. Nadie puede desorganizarla. Nadie.
14. Te conocen muy bien en la biblioteca pública.
15. Para ti las bibliotecas son como un paraíso.
16. No hay película que sea mejor que el libro.

Katarína Kucharovicová, II.

Posedenie so spisovateľkou

Svet kníh je krásne a fascinujúce miesto, do ktorého každý z nás rád uteká od reality a pre trošku oddychu. Preto sme sa do neho rozhodli utiecť spolu, a to aj s mladou slovenskou spisovateľkou Ivicou Ďuricovou. Aj sme si oddýchli od stereotypu učenia, aj sme oživili svoje túžby po písaní a vďaka autorke načerpali nové rady a informácie.

Pani spisovateľka nám vyrozprávala svoj vlastný príbeh o tom, ako sa v nej zrodila túžba po písaní. Ale ísť si za svojím snom nebolo také ľahké. I keď ona chcela byť spisovateľkou, jej blízki na to mali iný názor. Vo svojich predstavách ju videli v rôznych profesiách, ale písanie to nebolo. Roky plynuli, vyštudovala, a hoci jej zamestnanie umožňovalo písať, nebolo to práve to, čo si predstavovala. I napriek všetkému sa jej v „zásuvke" zhromažďovali ďalšie a ďalšie stránky ku knihe, ktorú vo voľnom čase písala. A keď sa ju nakoniec rozhodla vyniesť na svetlo knižného sveta, po usilovnom snažení zožala úspech. Dôkazom toho je, že ju nájdete v slovenských kníhkupectvách. Zlaté puto je mystery román, ktorý nás zavedie do sveta utajených agentúr a digitálnej špionáže. Hlavná postava Sofia, ktorá je majiteľkou baliaceho servisu, sa nechcene zapletie medzi dvoch rivalov, Adama a Williama. Vďaka tomu jej život začne „ísť z kopca" a je zasvätená do umenia charizmágie. Toto umenie vzniklo v autorkinej hlave z pocitu, ktorý sme už zažili asi všetci, je to pocit prepojenia s inou osobou tak, akoby ste s ňou zdieľali vlastné myšlienky. A práve to je jeden z faktorov, ktorý robí knihu zaujímavou. Keďže spisovateľka obľubuje Taliansko, časť deja sa odohráva v Ríme. Kniha je plná boja medzi dobrom a zlom, túžby po moci, spravodlivosti, ale aj romantiky. Preto sa teším, keď ju vezmem do vlastných rúk a opäť uniknem do sveta kníh. Nakoniec nás autorka povzbudila k tomu, aby sme neprestávali so svojím „zásuvkovým písaním" a nasledovali svoj sen. I keď cesta k písaniu a samotnému vydaniu knihy je trnistá, ten pocit, keď ju držíte v rukách a vidíte na nej len a len svoje meno, je na nezaplatenie.

Knihy sú pre ľudí tým, čím pre vtákov krídla. Keď vidíme pred sebou more problémov a máme pocit, že sa v nich utopíme, práve knihy nám pomáhajú s hlavou v oblakoch cez ne ladne preletieť. Nielen zdobia naše poličky, ale tiež i naše srdcia a ducha. Preto sa nebojte do tohto sveta pravidelne unikať. Prinesie vám to úžitok, aký si je len ťažké predstaviť.

Gabriela Zimová, II.

Marzo- Mes del libro: recomendaciones de lectura

Con motivo de la conmeroración de marzo como Mes del Libro en Eslovaquia, el lunes 13 de marzo la profesora Andrea Mandeliková llevó a cabo una sesión cultural que incluyó una charla de la escritora eslovaca Ivica Ďuricová. A continuación varios alumnos y alumnas de diversos cursos presentaron su reflexiones y recomendaciones de libros que habían leído. Dicha presentación fue realizada en eslovaco, inglés y español. En este número os incluímos dos presentaciones en español.

Marianela – Benito Pérez Galdós

Para esta ocasión he decidido presentaros una novela de Benito Pérez Galdós – *Marianela*. No puedo decir que sea mi novela favorita, pero me encanta el Realismo, así que la encuentro interesante.

La novela habla de la historia trágica de Marianela, una chica fea y deforme por un accidente, pobre huérfana que está enamorada de Pablo.

Pablo es un chico joven, de buena posición social, guapo, educado, único hijo del señor Penáguilas, dueño de las minas en Socartes. Pablo es ciego desde su nacimiento. Marianela es su lazarillo, su guía, juntos pasean por las minas, lo que deriva en que Marianela se enamore de Pablo, ya que es el único con el que se siente feliz. Pablo sólo siente su voz humilde y su bondad y le promete que un día se casará con ella.

Durante este tiempo, Teodoro Golfín, un médico famoso, llega a Socartes para visitar a su hermano y el padre de Pablo le pide que examine a su hijo. Al fin, Golfín opera a Pablo y le cura los ojos.

La primera persona que ve es su prima Florentina,una chica de extraordinaria belleza, de la que se enamora y con la que promete casarse. La novela termina con la trágica muerte de Marianela, que se muere de tristeza, después de que Pablo la ve por primera vez.

Petra Kováčiková, III.

El diario de Bridget Jones – Helen Spalding

El libro transcribe un año de la vida de Bridget Jones en forma de diario. Bridget, personaje que se hace rápidamente entrañable al lector, pasa de los treinta años y trabaja en una editorial. Vive sola y al iniciar su diario se propone cinco objetivos: perder peso, dejar de fumar, controlar el alcohol, ser encantadora y conseguir una pareja estable. Por las páginas de su diario pasan sus padres, sus amigas, un amigo homosexual, un compañero de oficina con el que tiene un ligue y que le manda mensajes insinuantes por el ordenador y otros personajes, en una serie de situaciones divertídisimas.

El diario de Bridget Jones ha conseguido un éxito espectacular en todos los países donde se ha publicado. Este libro es mi favorito porque siempre me hace reír. Si quieres leer algo fácil y divertido, te recomiendo este libro.

Michaela Šimorová , III.

Florbal

7. decembra 2016 sa naše florbalové mužstvo zúčastnilo na okresnom kole v už spomínanom športe. Do úvodu turnaju sme nevykročili tou správnou nohou, keďže už po pár sekundách sme inkasovali prvý kúsok z mnohodielnej skladačky. V druhom zápase bol náš výkon jednoznačne lepší ako v prvom, ale aj napriek tomuto faktu, sme podobne ako v prvom stretnutí museli kapitulovať. V treťom dueli bola situácia obdobná, no v štvrtom to bolo niečo iné. Po pár minútach sme išli do vedenia po fatálnej chybe súpera, ktorá nastala v zadných radoch. Vedenie nám vydržalo len do konca prvého dejstva. Potom sa vedenia ujal protivník. Pred koncom zápasu sme síce zmobilizovali naše sily, ale na súpera to napokon nestačilo. A to mohlo znamenať len jediné. Naša púť na tomto turnaji sa skončila. Výkon, ktorý sme podali jednoznačne ovplyvnila fyzická dominancia súpera, ktorá bola enormná, ba až zarážajúca. No z chýb sa treba poučiť a do budúceho ročníka zlepšiť mnoho faktorov. Či sa nám to podarí, ukáže budúci ročník súťaže.

Samuel Gavač, I.

Futsal

9. novembra 2016 sme sa zúčastnili na okresnom kole vo futsale. Po krátkej rozcvičke nás aj všetkých zúčastnených oboznámili s futsalovými pravidlami, ktoré sa iba minimálne, ale predsa len líšia od futbalových. Na prvý zápas sme mali nastúpiť práve my. Už od úvodného hvizdu na nás súper vyvíjal veľký a nepríjemný tlak. Náš protivník prekvapil agresívnym presingom a vysokým postavením zadnej línie. Naopak spoliehali sme sa na kompaktnú defenzívu a rýchle protiútoky. Prvých pár minút sme so súperom hrali vyrovnanú partiu. No v závere zápasu protivníkova dominancia prerástla do nevídaných rozmerov. Na niekoľko minút zavládla v našej defenzíve absolútna dezorganizácia. A súper to, pochopiteľne, využil a naše chyby strestal najvyšším možným trestom, čiže gólom. Po inkasovanom góle sme sa pokúsili zmeniť taktiku. Obrana sa posunula vyššie, síce dobre podporovala útok, ale zároveň odkrývala naše zadné rady. Protivníkova odpoveď na seba nenechala dlho čakať. Po dvoch rýchlych protiútokoch skompletizoval našu kapituláciu v prvom zápase. Cez jednozápasovú prestávku sme si v kabíne povedali pár vecí, ktoré musíme zmeniť. Krátko po našej taktickej porade sme nastúpili na druhé stretnutie. Spočiatku sa taktická hra nami zvolená ukazovala v dobrom svetle. Súpera sme zatlačili a vyvíjali tlak. Ale potom sa prejavila únava z predchádzajúceho zápasu a skúsený káder protivníka, ktorý disponoval vysokou kapacitou, to pretavil do niekoľkých presných zásahov. Následne sa hra upokojila a v pokojnom tempe vydržala až do záverečného hvizdu arbitra.

Vedeli sme, že týmto pre nás turnaj končí, ale z haly sme si odniesli skúsenosti, športového ducha a najmä úsmev na tvári.

Samuel Gavač, I.

Lyžiarsky kurz

Po príchode pred školu už čakali moji natešení spolužiaci s veľkými kuframi a lyžami postavenými hneď vedľa. Zhodila som svoje veci na zem a zapojila som sa do kolektívu, kde vládlo veľké očakávanie. Onedlho prišiel aj autobus, do ktorého sme všetko naložili, posadali sme si a vyrazili na Oravu.

Ubytovanie bolo v penzióne Racibor a v priľahlej chate. Tí, ktorí mali bývať v penzióne, sa mohli ísť ubytovať. My, čo sme mali bývať v chate, sme museli počkať, kým odtiaľ odídu hostia. Zatiaľ čo sa nám upratovalo v izbách, traja sme si išli požičať lyže. Potom sme sa konečne ubytovali. Ubytovanie sa nám veľmi zapáčilo a naše očakávania boli splnené. Hneď po vybalení sme sa mali ísť pripraviť na prvé lyžovanie v týchto piatich dňoch. Počasie nám na začiatok veľmi neprialo, no neodradilo nás to. Pokročilí lyžiari išli rovno na vrch svahu lanovkou. Začiatočníci museli poctivo šliapať hore kopcom. Keď sme ako tak vyšli, náš trpezlivý inštruktor nás naučil prvé kroky k úspešnému lyžovaniu. Z môjho pohľadu sme podali celkom dobrý výkon. Hlavné prvky lyžovania sme ovládali už prvý deň. Prekvapilo nás, keď nám inštruktor povedal, že ešte v ten deň pôjdeme na svah. Samozrejme, len ten, kto chcel. Nasadli sme na lanovku a pomaličky sme sa dostali až na vrchol. Tam sme zastavili a zopakovali si, akým spôsobom sa máme dostať dole. Tak sme aj spravili. Po malých zastávkach sme to zvládli. Rozlúčili sme sa a išli sa do chatiek prezliecť. O pol šiestej sme boli nastúpení v reštaurácii, kde nám servírovali večeru. Zvyšok dňa sme strávili či už hraním rôznych hier, alebo prezeraním izieb v penzióne. Druhý deň sme nelyžovali kvôli nepriaznivému počasiu a takmer rozpustenému snehu. Rozhodlo sa, že radšej pôjdeme plávať do Dolného Kubína. Žiaľ, tam nás nepustili kvôli bezpečnosti, a tak sme sa išli poprechádzať po centre. V tesnom mikrobuse sme sa dostavili na chatu a ako vždy bola večera a rôzne hry. Tretí deň napadol krásny biely sneh, na ktorý sme sa veľmi tešili a užili sme si to na lyžiach. No iné bolo to, že tento deň sa už všetci začiatočníci odhodlali ísť hore na svah. Znova sme sa pomaly presúvali dole, no bolo to trocha plynulejšie ako prvý deň. V sobotu, deň pred odchodom, sme sa chceli poriadne vybúriť. Ráno a poobede sme si to už nebojácne užívali na lyžiach. O siedmej sa konala diskotéka spolu s dídžejom a so všetkým, čo k tomu patrí. Hudba na najvyššej hlasitosti spravila skvelú náladu a roztancovala celkom všetkých. No o desiatej hodine večer zábava skončila, pretože dídžej musel odísť. Ale naše ruky a nohy sú mu isto zaviazané...

Nedeľa, posledný deň, posledné lyžovanie, balenie a nenáhlivé odchádzanie domov. To, bola asi najťažšia vec z celého lyžiarskeho. No krásne spomienky nám ostanú.

Jarmila Oklepková, I.

Intercambio: Diario de abordo

6 de marzo

12:40 - Estamos en el aeropuerto. Somos las primeras en llegar. Estamos muy nerviosas porque no podemos encontrar a las profesoras y a los otros estudiantes. Al final todos llegan a tiempo.

14:40 - Estamos en el avión. Algunos de nuestros compañeros montan en avión por primera vez.

17:00 - Hemos llegado a Girona. Hace mucho calor. Ya puede empezar nuestra aventura.

19:00 - Teníamos mucha hambre, por lo tanto cenamos en el centro histórico de Girona.

7 de marzo

15:00 - Cogemos dos trenes hacia Valencia.

18:30 - Hemos llegado a la estación de Valencia. Estamos muy nerviosos porque tenemos que separarnos. Cada uno de nosotros tiene que ir solo con sus respectivas parejas españolas.

18:35 - Todos los estudiantes españoles nos esperan con sus padres. Nuestra primera impresión es que todos son muy bajitos, habladores y muy simpáticos.

8 de marzo

8:30 - Estamos en el colegio. Todos nos están mirando . Tenemos miedo. Aún no tenemos tanto valor para hablar.

10:00 - Cogemos bicicletas y vamos a pasear por toda Valencia (30 km).

17:49 - Nos juntamos con nuestras parejas españolas y vamos al puerto, donde hay barcas. Ya tenemos más valor para hablar.

9 de marzo 10:00

Llegamos al Oceánográfico. Todo es muy grande y bonito. También vamos a ver un espectáculo con delfines.

10 de marzo

12:00 - Tenemos programada una vuelta en catamarán, escuchamos música, probamos mejillones y lo más importante es que estamos disfrutando el momento.

15:00 - Estamos con nuestras parejas y paseamos por la playa

11 y 12 de marzo

TIEMPO LIBRE

13 de marzo

10:00 - Llueve mucho, así que no podemos dar una vuelta en las barcas y por ello visitamos el Museo de la Albufera.

11:00 - En la cocina del instituto nos preparan una comida típica española, paella. La comida es riquísima y a nosotros nos gusta todo.

14 de marzo

9:00 - Paseamos por las calles históricas de Valencia

13:00 - Empieza la mascletá. No podemos escuchar nada, ni cómo respiramos. La tierra se agita y nosotros sentimos cómo todo alrededor de nosotros va a explotar.

15 de marzo

10:00 - Decimos los últimos saludos a las familias. Nos vamos a echar todos de menos.
14:30 - Estamos en un hostal en Barcelona. Es muy chulo.
15:00 - Paseamos por el centro de Barcelona, donde hay mucha gente.

16 de marzo

9:00 – 13:00 - Paseamos por el puerto.
14:00 - Visitamos la Sagrada Familia. No queremos hablar porque hay muchas cosas para ver. La Sagrada Familia es increíble.
17:00 - Estámos en el parque Güell. Tenemos toda Barcelona en nuestras manos. Ya vemos a nuestra guia. ¡Qué pena! No tiene voz.
18:00 - Nuestra última cena juntos en España.

17 de marzo

7:30 - Esperamos el autobús del aeropuerto.
12:00 - Nos sentamos en el avión y otra vez tenemos miedo.
14:15 - Llegamos a Elovaquia.

A través de este artículo queremos dar las gracias a nuestras profesoras Andrea Kováčová y Nuria del Real López por el programa de actividades que prepararon. Fue muy chulo. Gracias por el mejor intercambio.

Martina Hagarová, II.

Valentínsky ples 2017

Ako každý rok, aj tento rok sa uskutočnil gymnaziálny ples len pár dní pred sviatkom Valentína v dedinke Podolie. Študenti našej školy nám určite hanbu nespravili, lebo núdza o krásne šaty či elegantné obleky nebola. Ples bol slávnostne otvorený klasickým valčíkom. O zábavu sa postaral výborný dídžej, ktorý hral najnovšie hity, tzv. oldies, ale i vlastnú tvorbu v podobe zaujímavých remixov.

Ples sme si užívali plnými dúškami a tešíme sa na dobrú zábavu a zároveň aj stretávku novomestských gymnázií zas o rok.

Arielle Fábianová, III.

Recyklácia i na našej škole

Snáď každý pozná ten pocit, keď kráča ulicou a nesie obal, ktorý chce vyhodiť, no nikde nie je kôš, ktorý by poslúžil tomuto účelu. Koľko ľudí to radšej hodí na zem, akoby to niesli ďalej?

Dnes sa to už na našej škole nemôže stať. Odpadkové koše na recyklovaný odpad sa nachádzajú v každej triede, dokonca i na chodbách, či na prízemí, či na poschodí.

Plasty do plastov, papier do papiera, bioodpad do bioodpadu. Na prvý pohľad je jasné, čo kam ide, no existujú odpadky, ktoré chcú ľudí zmiasť, a tak odporúčam prečítať si na chodbe pri každom plastovom koši, čo kam ide, aby nevznikali nedorozumenia, ktoré by museli na to poverení ľudia riešiť.

Radoslava Oklepková, III.

Stredoškolská odborná činnosť

Keď sa na školskej nástenke objavilo tlačivo s kategóriami stredoškolských odborných činností, hneď sa k nemu zbehlo niekoľko študentov, ktorí odrazu považovali nástenku za veľmi zaujímavú.

Pre niektorých z nás sa začali dlhé dni práce nad danou problematikou. Téma, úvod, teória, záver, praktická časť. Jednoduché, no z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že rozhodne nie je. I keď hovoríte o niečom, čo dobre poznáte, je naozaj náročné to preniesť do slov a prilepiť ich na hárky papierov.

Koniec príprav na prezentáciu bol do konca veľkonočných prázdnin, ktoré sa „SOČ-kou" až neuveriteľne skrátili. Napriek tomu, že už boli práce odovzdané, na každej sa dalo niečo zlepšovať. To už hodnotila odborná porota.

Okresné kolo sa konalo 17. marca v Strednej priemyselnej škole v našom meste, kde bola každá kategória zavretá za samostatnými dverami rôznych miestností, pri čom boli práce vložené do rúk poroty, ktorá mala právo, ako jediná zhodnotiť mesiace práce a driny.

Či spravodlivo, či nie...Vo všetkých triedach sa vybralo niekoľko prác, ktoré postúpili do ďalšieho kola plného konkurencie, ktorú len tí najšikovnejší dokážu poraziť. Želáme veľa šťastia a nech zvíťazí ten najlepší!

Radoslava Oklepková, III.

Maturita zo slovenského jazyka

Maturitný týždeň sa začal 14.3.2017 maturitou zo slovenského jazyka a literatúry. Písomná časť maturity sa skladala z testu a z písania slohovej práce. Test pozostával zo 64 úloh, pričom na vypracovanie sme mali 90 minút. Po takmer hodinovej prestávke sme začali písať slohové práce na štyri témy, ktoré sú aj spolu s testom a kľúčom so správnymi odpoveďami zverejnené na www.nucem.sk . Maturitná skúška pokračovala v stredu -z anglického jazyka a vo štvrtok z matematiky.

Beáta Loffayová, IV.

Recyklácia odpadu

Ako ste si mohli v poslednom období všimnúť, na chodbách a v učebniach sa objavili nádoby na recyklovanie odpadu. Okrem iného sa objavili aj informačné papiere o triedení plastov, ktoré študenti nájdu nad nádobou s plastami a aj na školskej nástenke.

Dané nádoby slúžia na triedenie plastov, papiera a bioodpadu.

Chcela by som pochváliť študentov, s akou vervou sa pustili do recyklovania. V nasledujúcich riadkoch si objasníme najdiskutovanejšie problémy s odpadom.

Plasty

fľašky vždy pred tým, ako ich dáte do koša, stlačte

tégliky na jogurty alebo tvaroh (.....) vždy pred vhodením do koša opláchnite

nehádžte tam nedojedené desiate, ktoré sú ešte v mikroténovom vrecku

patria sem aj tetrapaky (obaly od mlieka, džúsov)

Papier

do tohto kontajnera nikdy nedávajte osmrkané alebo inak zašpinené hygienické vreckovky

nedávajte do tohto kontajnera papier špinavý (neráta sa popísaný), mokrý alebo mastný

Bioodpad

vhadzujte LEN zvyšky ovocia a zeleniny

NIKDY nevhadzujte zvyšky desiatej, napr. chlieb, pečivo, koláče

Zmiešaný odpad

vhadzujte sem viečka od jogurtov, alobal

zvyšky z desiatej či polystyrén

Bioodpad sa bude dávať do kompostového zariadenia, ktoré sa bude nachádzať na dvore školy.

Touto formou by som sa chcela poďakovať dievčatám druhého ročníka, ktoré pomáhajú s vynášaním odpadkov – Kaja G., Maťa R., Sára Š., Alexandra M. a Júlia S.

Avšak, chcela by som študentov poprosiť, keď uvidia plné vrece s plastovými odpadkami, aby ho vybrali a zaniesli dole na vrátnicu, pán školník ho vyhodí.

Mgr. Jana Drhová

Ako na recykláciu plastov? JEDNODUCHO !

Jednotlivé plastové obaly treba vypláchnuť a odstrániť prípadné znečistenie. **Plastové fľaše** treba pred vhodením do kontajnera **stlačiť**, aby zaberali menej miesta.

Ktoré veci smiete dať do koša s plastami?

PE (polyetylén) – LDPE a HDPE (light/high density - PE s nízkou/vysokou hustotou):

- číre a farebné fólie
- tašky
- vrecká
- vedrá a fľaštičky od kozmetických a čistiacich prípravkov
- vrecká od mlieka

PET (polyetyléntereftalát):

- fľaše od nápojov, sirupov, rastlinných olejov

PP (polypropylén):

- obaly od sladkostí
- tégliky od jogurtov
- plastové nádobky

PS (polystyrén):

- poháriky z automatov
- penový polystyrén
- iné plastové nádobky

Do plastov sa dávajú aj viacvrstvové obaly od nápojov (tetrapaky a iné) a hliníkové plechovky od nápojov, ktoré sa potom vytriedia na zbernom dvore resp. v dotrieďovacom závode.

znečistené obaly (chemikáliami či olejmi) a hrubo znečistené plasty (zeminou, farba mi, potravinami), guma, molitan a pod....

Mis primeras experiencias en España

Hola, bilingües:

Espero que recordéis quién soy. Me llamo Kristína y soy vuestra compañera de instituto. Desde el 31 de enero estoy en Sevilla de intercambio. Vale, no es exactamente un intercambio como tal porque nadie de España va a ir a estudiar a Eslovaquia, pero vamos a llamarlo así.

Llevo aquí solo un mes, pero esta ciudad me encanta. Desde el primer momento. Me encanta el centro de la ciudad, me encanta la comida y me encanta la gente. La gente aquí es muy abierta y muy amable. Todavía no he encontrado a nadie que fuera desagradable conmigo. Todos me hacen sonreír.

Venir aquí al principio me dio mucha vergüenza. Pero ahora estoy muy feliz de haber venido. He conocido a muchas personas y a muchos amigos muy buenos. Aquí en Andalucía tienen un acento un poco raro para mí. Cortan las palabras y se puede escuchar mucho la letra "S", como si en eslovaco dijéramos que alguien "sičkuje" :). No sé porqué hablan así. Pero voy poquito a poquito acostumbrándome y aprendiendo algo nuevo.

Ahora os voy a enseñar cómo es mi vida aquí. Cada mañana me levanto a las 7:50 porque en el instituto empezamos a las 8:30 y vivo al lado. Las clases duran 60 minutos y cuando toca el timbre enseguida empieza otra clase. Es decir que no hay recreos entre las clases como en nuestro instituto. El único recreo que hay es después de la tercera hora. Dura 30 minutos. En el recreo siempre voy fuera con mis amigas de clase. Nos sentamos en la pista de fútbol donde los chicos juegan al fútbol y nosotras estamos al lado de otras personas desayunando. Después del recreo nos esperan todavía tres clases. La enseñanza acaba a las 14:55 y todas las personas salen del instituto y en sus puertas hay mucho tráfico de personas, no como en nuestro instituto:)

En el instituto he conocido a muchas personas. Todas son muy buenas. Me ayudan en todo lo que necesito. No tienen problemas para explicarme las cosas que no entiendo.

En España tienen un tipo de educación distinto. En Eslovaquia todo el día estamos aprendiendo muchas cosas de memoria y después se nos olvidan, pero aquí aprenden las cosas de otra forma. Ellos aquí están hablando continuamente sobre varios temas y usan mucho el pensamiento racional. Así aprenden todo lo importante y eso se les queda en la cabeza para siempre.

Tengo también clases de música, donde necesito aprender a tocar la flauta porque todos ya saben tocar y tocan muchas canciones. Las clases de educación física son diferentes porque aprendemos sus bailes típicos y también porque hacemos exámenes teóricos de educación física. ¡Qué raro!, ¿ no? :)

Después del instituto voy a casa, donde me encuentro con mi familia y comemos. Me ha costado mucho acostumbrarme a comer a las 15:00, a cenar a las 22:00 y también a acostarme tan tarde cada día. Por la tarde voy al entrenamiento de tenis en un club espectacular con gente maravillosa. Mi familia es muy buena. Confia en mí y me ayuda con todo.

Cada fin de semana salgo con mis amigos. La vida aquí es muy diferente a la de Eslovaquia. No sé si vosotros también, pero yo prefiero tener todo hecho y después salir, pero aquí prefieren en primer lugar disfrutar. Y esto me encanta. Ellos disfrutan la vida con cada latido de sus corazones. Y yo creo que la vida tiene que ser así. Disfrutar todo y asi es la vida más larga.

Espero que lo poquito que he escrito os vaya a motivar en vuestros planes y en los próximos pasos que deis.

Kristi:-)

Kristína Čechvalová, III.

Európska súťaž o najlepšiu esej pre študentov stredných škôl

Rok 2016 sa niesol v znamení predsedníctva SR v Rade EÚ. Táto dôležitá udalosť predstavovala jedinečný projekt pre celú našu spoločnosť, pre mladých ľudí. Preto sa Katedra politológie a európskych štúdií Fakulty sociálnych vied Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave rozhodla usporiadať súťaž o najlepšiu študentskú esej na vybrané témy.

Našu školu reprezentovala študentka piateho ročníka Eliška Trpíšková, ktorá napísala pútavú esej na tému: Predsedníctvo Slovenskej republiky v Európskej únii.

Predsedníctvo Slovenskej republiky v Európskej únii

Súčasnú Európsku úniu od posledného rozšírenia v roku 2007 tvorí 27 členských štátov s celkovým počtom 496 miliónov obyvateľov, ktoré sa dobrovoľne spojili do politického a ekonomického zoskupenia na dosiahnutie spoločných cieľov a jednoty v Európe pomocou jednotnej zahraničnej a vnútornej politiky zvrchovaných členských štátov.

V prvom rade sa fungovanie Európskej únie opiera o princípy právneho štátu. Všetky jej činnosti musia mať svoj právny základ v zmluvách EÚ, na ktorých sa dobrovoľne a demokraticky dohodli všetky členské krajiny. Tieto záväzné zmluvy ustanovujú ciele EÚ v mnohých oblastiach jej činností. Predsedníctvo Rady rotuje medzi členskými štátmi EÚ každých 6 mesiacov. Počas tohto polročného obdobia vedie predsedajúca krajina zasadnutia na všetkých úrovniach Rady, pričom pomáha zabezpečiť kontinuitu práce EÚ v Rade. Členské štáty, ktoré vykonávajú predsedníctvo, úzko spolupracujú v trojčlenných skupinách, ktoré sa nazývajú „triá", či „trojice". Je dôležité spomenúť, že tento systém sa zaviedol Lisabonskou zmluvou v roku 2009. Trio predsedníctiev stanovuje dlhodobé ciele a pripravuje spoločný program, v ktorom určuje témy a hlavné otázky, ktorými sa bude Rada zaoberať počas 18 mesiacov. Na základe tohto programu každá z troch krajín vypracuje vlastný podrobnejší 6-mesačný program. Súčasné trio tvorí holandské, slovenské a maltské predsedníctvo. Rada EÚ je jednou z troch hlavných inštitúcií Európskej únie. Formuje legislatívu Únie, koordinuje jej politiky, hľadá dohodu na dôležitých politických otázkach medzi jednotlivými inštitúciami. Predsedať Rade Európskej únie je jednou z najdôležitejších a najnáročnejších úloh vyplývajúcich z členstva v Únii. Počas spomínaného obdobia šiestich mesiacov vedie predsedajúca krajina zasadnutia na všetkých úrovniach Rady a zodpovedá tak za formovanie európskej legislatívy od expertnej až po ministerskú úroveň. Rada je tiež dôležitým rozhodovacím orgánom EÚ. Rokuje o nových právnych predpisoch EÚ a prijíma ich, v prípade potreby upravuje a koordinuje politiky. Rada vo väčšine prípadov rozhoduje spolu s Európskym parlamentom v rámci riadneho legislatívneho postupu, ktorý sa označuje aj ako „spolurozhodovací postup". Tento postup sa používa predovšetkým v oblastiach politiky, v ktorých má EÚ výlučnú právomoc alebo spoločnú právomoc s členskými štátmi. Rada v týchto prípadoch prijíma právne predpisy na základe návrhov predložených Európskou komisiou.

Je zrejmé, že Rada v niektorých veľmi špecifických prípadoch prijíma rozhodnutia použitím mimoriadnych legislatívnych postupov – postupu súhlasu a postupu konzultácie, v rámci ktorých je úloha Parlamentu obmedzená. Prácu ministrov, ktorí skúmajú návrhy v rôznych zloženiach Rady, pomáha pripravovať viac ako 150 pracovných skupín a výborov. Tieto pracovné skupiny a výbory sú zložené z úradníkov zo všetkých členských štátov. Po tom, čo Rada dostane návrh Komisie, skúma ho súčasne s Európskym parlamentom. Toto skúmanie je známe ako „čítanie". Avšak kým Rada a Parlament odsúhlasia alebo zamietnu legislatívny návrh, môžu prebehnúť až tri čítania. Rada môže niekedy prijať politickú dohodu počas čakania na pozíciu Parlamentu v prvom čítaní, známu ako „všeobecné smerovanie". Všeobecné smerovanie dohodnuté v Rade môže pomôcť urýchliť legislatívny postup, a dokonca aj uľahčiť dohodu medzi oboma inštitúciami, pretože Parlamentu poskytuje informáciu o pozícii Rady pred jeho stanoviskom v prvom čítaní. Konečná pozícia sa nemôže prijať, kým Parlament nevyjadrí svoje stanovisko v prvom čítaní.
Výsledky hlasovania Rady sa zverejňujú automaticky, keď Rada koná v úlohe zákonodarcu. Ak chce niektorý člen pripojiť k hlasovaniu odôvodnenie, to sa uverejní, ak sa právny akt prijme. V iných prípadoch, keď sa odôvodnenie hlasovania neuverejňuje automaticky, môže byť zverejnené napríklad na žiadosť autora. Keďže Rada predstavuje jeden právny subjekt, ktorékoľvek z jej 10 zložení môže prijať aj akt Rady, ktorý patrí do pôsobnosti iného zloženia. Predsedníctvo má dve hlavné úlohy: plánovanie a vedenie zasadnutí Rady a jej prípravných orgánov, a tiež zastupovanie Rady vo vzťahoch s inými inštitúciami EÚ. Po prvé, predsedníctvo vedie zasadnutia rôznych zložení Rady (s výnimkou Rady pre zahraničné veci) a prípravných orgánov Rady, ktoré zahŕňajú stále výbory, napr. Výbor stálych predstaviteľov (Coreper) a pracovné skupiny a výbory zaoberajúce sa veľmi špecifickými otázkami. Navyše Predsedníctvo dohliada na riadny priebeh rokovaní a správne uplatňovanie rokovacieho poriadku a pracovných metód Rady. Usporadúva tiež rôzne formálne a neformálne zasadnutia v Bruseli a v krajine, ktorá vykonáva rotujúce predsedníctvo. Po druhé, Predsedníctvo zastupuje Radu vo vzťahoch s inými inštitúciami EÚ, najmä Komisiou a Európskym parlamentom. Jeho úlohou je usilovať sa o dosiahnutie dohody o legislatívnych návrhoch prostredníctvom trialógov, neformálnych rokovaní a zasadnutí Zmierovacieho výboru. Predsedníctvo úzko koordinuje svoju činnosť s predsedom Európskej rady a s vysokým predstaviteľom Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku. Predsedníctvo podporuje ich činnosť a niekedy ho možno požiadať o vykonanie určitých úloh pre vysokého predstaviteľa, ako napríklad o zastupovanie Rady pre zahraničné veci pred Európskym parlamentom alebo o predsedanie tejto Rade, keď rokuje o otázkach spoločnej obchodnej politiky. Tiež treba spomenúť, že Predsedníctvo zodpovedá za usmerňovanie práce Rady v oblasti právnych predpisov EÚ, za zabezpečenie kontinuity agendy EÚ, riadny priebeh legislatívneho procesu a spoluprácu medzi členskými štátmi. Ak chce splniť tieto úlohy, musí bezvýhradne konať ako čestný a neutrálny sprostredkovateľ. Aby som to zhrnula, Slovensko dostalo úlohu manažovať jednu z troch hlavných inštitúcií EÚ – Radu reprezentujúcu členské krajiny Únie. Na šesť mesiacov sa tak naša krajina stáva „tvárou aj hlasom" európskej 28-čky.Celkovo, slovenskí ministri majú predsedať rôznym zloženiam Rady EÚ a naši experti približne 200 pracovným skupinám. Čo je dôležité, zástupcovia Slovenska majú viesť rokovania o európskej legislatíve a aktuálnych politických otázkach. Ich hlavnou úlohou je hľadať kompromisy medzi členskými štátmi a rokovať s ostatnými inštitúciami, predovšetkým s Európskou komisiou a Európskym parlamentom. Slovensko je viac ako kedykoľvek doteraz priamo „v európskej kuchyni", bude pri kreovaní rozhodnutí. Naša krajina bude formovať európsku legislatívu. Zasadnutia Rady EÚ sa konajú v desiatich rôznych zloženiach v závislosti od témy. Naši ministri predsedajú všetkým s výnimkou Rady pre zahraničné veci, ktorú vedie vysoký predstaviteľ EÚ pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku (v súčasnosti Federica Mogherini).

Myslím si, že Predsedníctvo Slovenska v Rade EÚ je dôležitou politickou výzvou pre krajinu. Je to významná príležitosť na presadenie zahranično-politických priorít v rámci Európskej únie, ako aj v medzinárodnom a svetovom meradle. Zároveň je to šanca na zviditeľnenie našej diplomacie, expertízy, manažérskych zručností a, samozrejme, Slovenska. Formálne zasadnutia Rady EÚ, ktorým Slovensko predsedá, sa konajú v Bruseli a Luxemburgu. Zo zabezpečenia týchto rokovaní nevyplývajú osobitné nároky na rozpočet SR.Neformálne zasadnutia Rady EÚ a ďalších približne 200 pracovných podujatí sa konajú v Bratislave. Sprievodné podujatia organizované samosprávou, mimovládnymi organizáciami, či školami – konferencie, semináre a sprievodné kultúrne podujatia – budú prebiehať po celom Slovensku.
Podľa môjho názoru, historicky prvé predsedníctvo Slovenska v rade EÚ predstavuje bezprecedentnú výzvu pre celú krajinu. Predsedníctvo má silný propagačný a prezentačný potenciál. Šesť mesiacov budú slovenskí predstavitelia vystupovať v mene vlád 28 členských štátov EÚ, teda pol miliardy Európanov. Na Slovensku sa má konať množstvo stretnutí na vysokej politickej aj expertnej úrovni.Nezanedbateľným aspektom je zvýraznenie mediálnej a kultúrnej prezentácie Slovenska v zahraničných médiách a pozitívny dopad na imidž krajiny, vrátane cestovného ruchu. Intenzívna kongresová turistika počas nášho predsedníctva bude predstavovať impulz do služieb na Slovensku a prezentáciu regiónov. V neposlednom rade je Predsedníctvo príležitosťou pre posilnenie angažovanosti našich ministerstiev pri tvorbe legislatívy EÚ. Skvalitnenie presadzovania slovenských záujmov sa môže pozitívne odraziť v našom každodennom živote.Predsedníctvo tiež ponúka jedinečnú príležitosť pre mladých ľudí, ktorí majú záujem uplatniť svoje vedomosti a skúsenosti v oblasti európskej agendy v praxi a byť súčasťou celého procesu. Náročnosť predsedníckej úlohy spočíva predovšetkým v pripravovaní a vedení zasadnutí Rady a jej prípravných orgánov. Ide o zasadnutia stálych výborov a približne 200 pracovných skupín a výborov zaoberajúcich sa špecifickými otázkami. Predsedníctvo usmerňuje priebeh týchto rokovaní, čím v spolupráci s ostatnými členskými štátmi zabezpečuje posun v legislatívnom procese a celkovú kontinuitu agendy EÚ. Každý predsedajúci štát organizuje formálne a neformálne zasadnutia nielen v Bruseli a Luxemburgu, ale aj vo svojej krajine. Počas celého šesťmesačného obdobia nestačí, aby bola predsedajúca krajina len „manažérom" a hlasom Rady. Musí plniť taktiež úlohu čestného a neutrálneho mediátora, ktorý sa snaží dosiahnuť konsenzus medzi všetkými členskými štátmi a ostatnými inštitúciami Únie. Na jednej strane úzko spolupracuje najmä s Európskou komisiou a Európskym parlamentom, ale na druhej strane aj s predsedom Európskej rady a vysokou predstaviteľkou Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.

Podľa môjho názoru, Predsedníctvo Slovenska v Rade EÚ je dôležitou politickou výzvou pre celú krajinu. Čo je viac, je to jedinečná šanca na zviditeľnenie nášho štátu a zanecháva to pozitívny vplyv na našu krajinu.

Eliška Trpíšková, V.

Nuestra Maturita

El 28 de marzo fue un día muy difícil y lleno de expectativas- nuestra maturita de la lengua que llevamos estudiando ya cinco años- el español. Desde septiembre hemos estado escuchando cada día la palabra *maturita* y la verdad es que ya estamos hartos,¡ JA JA!, pero bueno. Un montón de estudiantes pasó por esta etapa antes y nosotros no somos ninguna excepción. Hasta los días finales nos preguntábamos por los textos que iban a caer. Hacíamos quinielas: Garcilaso, Góngora o Quevedo del cuarto curso; Bécquer, Rubén Darío o Antonio Machado del quinto. Teníamos dudas sobre si nos iba a dar tiempo a escribir todo lo que queríamos en seis horas. ¿Habría suficiente papel? ¿Cuántas páginas escribiríamos? ¿Sería suficiente?

Y ahora la pregunta es: ¿Cómo nos salió la parte escrita de la maturita? Puedo decir que nos convinieron las preguntas del examen e hicimos lo máximo posible para escribirlo bien. Los dos textos que cayeron los habíamos visto en clase aunque uno de ellos nos sorprendió un poco. Un comentario, una pregunta de literatura y una de historia no son preguntas tan fáciles como puede parecer a primera vista y la verdad es que nos hicieron pensar mucho. Estábamos nerviosos y encerrados seis horas escribiendo en una clase llena de estrés, lo que no considero una buena experiencia. Ahora tengo la cabeza llena de escritores como Antonio Machado, Gustavo Adolfo Bécquer o Garcilaso de la Vega, pero todo eso no lo puedo borrar todavía de mi memoria porque ahora nos espera aún la parte más difícil y más complicada: la parte oral.

Gracias a nuestros profesores creo que estamos preparados al cien por cien, pero ya quiero que llegue junio y tener toda la maturita echa. Los resultados vamos a recibirlos pronto, así que ahora cada uno de nosotros estará impaciente esperando su porcentaje del examen escrito de maturita. Por supuesto, esperamos lo mejor. Como en teatro: ¡Mucha mierda a nosotros!

Eliška Trpíšková, V.

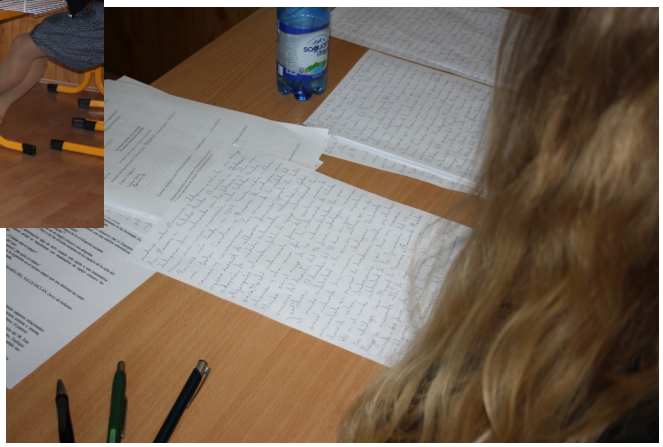

Všetko je len v našich rukách

Ťažko nájsť v súčasnosti ľudí, ktorí majú čas zamyslieť sa nad svojím životom. Počas nasledujúcich minút tú možnosť dostanete. Možnosť si uvedomiť , že s prichádzajúcimi dňami, týždňami či rokmi z nás sa stávajú stroje a nie ľudia.

Nebudem vás presviedčať o tom, aby ste svoje činy, zmýšľanie a pohľad na svet zmenili zo dňa na deň.. Vieme, že v tomto pretechnizovanom svete sa to rýchlo nedá, ale krok za krokom rozhodne prídete na to, že tie drobnosti, na ktorých je založený svet, vám unikajú, pokiaľ ste intenzívne pripojení na wifi a riešite ,,najdôležitejšie" novinky. Prečo chodia ľudia von, keď aj tak polovica z nich komunikuje radšej mobilom a zabúda na tých, čo tam sú s nimi? Pozerať sa ľuďom do očí má oveľa väčšiu hodnotu, ako kaziť si zrak mobilným žiarením.

A presne toto je jedna z tých ,,veľkých drobností" sveta, bez vnímania ktorých z nás čím ďalej tým viac budú vznikať necitliví a slepí ľudia. Sme ľudstvo, ktoré žije v stereotype. Ľudia, ktorí vnímajú zo dňa len každodenný zvuk ranného budíka a únavu, keď si líhajú do postele zbití ako psi. Keď sa pozrú do kalendára, z tretieho decembra je zrazu koniec marca a ani na jeden deň si nespomínajú. Stále pracujú či študujú, no zdá sa, že nič nestíhajú. Preto vyhľadávajú rýchlu alternatívu stravy v podobe fastfoodov, nervóznejú a žijú v strese. Nezastavíme sa a zabúdame na tých okolo. Vidíme len svoje ciele a ostatní sú pre nás ľahostajní. Chceme dosiahnuť mnoho, no i tak na to raz doplatíme. Zdravie. Áno, tá ,,vec", o ktorej si myslíme, že bude vždy fungovať tak, ako má. Tiež zdravý životný štýl pri medziľudskom ide s novými generáciami rýchlo dole. A kam toto všetko speje? K tomu, že rakovina na Slovensku viac a viac rastie? K tomu, že mladí ľudia zomierajú na infarkty či k depresiám, keď ľudia zistia, že popri hmotných veciach a tituloch stratili tých, ktorí im dávali zmysel žiť? Pokým boli s nimi, boli obklopení pokojom. Nemožno nepriznať, že i ten potichučky vymizol. Jeho centrom bola rodina. Ľudia, na ktorých v tomto čase mnohí zanevreli a berú ich len ako ,,figúrky" s rovnakým genetickým znakom. Prišiel zlom, keď sme sa rozhodli nespoliehať sa na nich, nevnímať, že práve oni sú tými ohniskami pokoja, povzbudenia či opory, ktorí nám vždy zapaľovali fakle. Začalo nám liezť na nervy večné stretanie sa v kruhu najbližších a ako keby sa z rodinných osláv stali povinné stretnutia. Neobmedzujú nami vojny, ani ťažké podmienky života ako v minulosti, no i tak si nenájdeme čas ako naši predkovia. Rodina je predsa základ všetkých drobností, a to, ako sa k nej postavíme, ovplyvní tiež naše deti a neskôr ich deti. Možno spočiatku nebolo celkom zrozumiteľné slovné spojenie ,,veľké drobnosti", no teraz už viete, že drobnosti ako objatie, pomoc, vnímanie detského smiechu, porozumenie, pohľad do tváre iných, či nájdenie si čas na prechádzku nielen s otvorenými očami, ale i srdcom majú veľkú hodnotu. Obyčajné slová či skutky. Práve ich význam nám má pomôcť udržať svet takým, do ktorého sa bude radosťou narodiť. Bolo by vhodné aspoň trochu zmeniť svoj postoj k nemu a zanechať tu maličkosti aj ďalším generáciám. Pekne žiť znamená nežiť pre seba a pre svoju veľkosť, ale práve pre vzťahy medzi ľuďmi, ktoré dávajú životu zmysel.

Čas má v živote čarovnú silu, no zároveň nám dáva nespočetné množstvo minút nájsť tu cenné maličkosti. Nezabúdajme na to, že ak budeme mať k druhým blízko, priblížime sa sami sebe.

Blanka Kucharovicová, V.

Človek, od ktorého sa mám stále čo učiť

Starý pán Zenovský nebol celkom najsvižnejší muž, ani nohy mu už neslúžili najlepšie, no slová sa mu nemíňali ani v starobe. Jeho príbehy a spomienky počúval každý rád. Keď začal rozprávať o jeho mladosti, deťoch, zážitkoch a často aj o problémoch, ktoré si kedysi dávno narobil (a že ich nebolo málo), zbehla sa pri ňom celá rodina a aj pár známych. Rozprával pútavo a vtipne, každý sa bavil. Keď si sadol na verandu pred dom a začal fajčiť cigary, modrými očami za hrubými sklami okuliarov sa zapozeral na oblohu a vnúčatám rozprával o oblakoch a vymýšľal si o nich príbehy. Časom sa pripojilo aj pár detí zo susedstva, so záujmom pozorovali jeho ústa a odprevádzali každé jeho slovo, ktoré plávalo vzduchom až k nim a ukladalo sa im v pamäti.

Ruky položené na bruchu, riedke šedivé vlasy, trochu privreté oči a starecké škvrny na rukách, to všetko preňho malo svoj príbeh. Vráskavá tvár ošľahaná vetrom a opálená každodenným slnkom obrátená dohora s nostalgickým zasnením mu vždy pridala na dôveryhodnosti. Vyzeral tak krehko ako bábika zo starého papiera, no hneď ako otvoril ústa a pod bielymi fúzmi splývajúcimi s krátkou hustou bradou začal tvoriť vety, akoby sa po bábike zľahla zem. Stával sa z neho udatný rytier, veselý škriatok, disciplinovaný vojak, múdry kráľ, hrdina. Písmená mu vyplnili pleť na tvári, slová mu pomohli zosilnieť, vety mu prirástli k hlave ako vlasy, príbehy ho omladili, až sa z neho stalo dieťa. Malé dieťa s obrovskou fantáziou snívajúce s otvorenými očami, veriace, že každá myšlienka sa raz uskutoční. V jeho prítomnosti všetko ožívalo.

Občas si sadol za stôl a ťukal do písacieho stroja. Staručké ruky spočinuli na malých literách a za rytmu písmeniek vytvárali svety a krajiny, niekedy verše a rýmy. Vtedy sa zaňho po chvíli postavila jeho žena a čítajúc si tie riadky mu hladila rameno prikryté jeho obľúbeným teplým šedým svetrom, ňou upleteným.

Medzi jeho záľuby však nepatrilo iba tepanie slov, rád čítal aj príbehy iných počas čakania na známe zvuky udíc, ťahajúcich svoje úlovky z vody, keď s paličkou chodil k jazeru so svojimi deťmi, aby im sediac na šamlíku mohol radiť pri rybárčení. Kedysi aj rád cestoval a chodil na túry, no jeho prežité letá, ktoré vplývali na jeho nemladé nohy, mu to už nedovoľovali.

Natália Helíková, II.